

Am ars în versul de iubire (Sonet)

Mirimirela

Am ars în versul de iubire
M-am ridicat la cer, într-una
Și-am atins stelele cu mâna
Fără să-mi pese de moire.

În universul tău amețitor
Pășeam sfios, ca într-un templu
Credeam că a iubi, e simplu
Că nu este vulcan clocotitor

Emoția ce mă ține legat
De colțul meu de cer, de stele
Ce mă făcea mai bun și mai bogat.

Dar am găsit scris în anale :
Iubirea trebuie păzită !
Și, sunt străjer...că-mi ești ursită .